

nærmere tillade mig at nævne Sessionsresultaterne for Aaret 1919.

Paa de Sessioner, der da blev afholdt Landet over, fremstillede der sig i alt 34 281 Mand; heraf blev 17 848 erklæret for „ubetinget tjenstdygtige“, 3 212 fik Betegnelsen „betinget tjenstdygtig“, og Resten enten afvistes eller blev kasseret, fik Udygtigheds-pas. I § 10 i Hærloven af 1909 vil man se, at der efter den aarlig normalt skulde indkaldes mellem 10 000 og 11 000 Mand til de forskellige Hærafdelinger. Imidlertid har, som bekendt, i sidste Aar og i indeværende Aar den højtærede Forsvarsminister faaet Bemyndigelse til at indkalde en betydelig mindre Styrke, end Hærloven foreskriver. I alt blev Tallet, de 11 000 Mand, reduceret med 4 000 Mand. Det vil sige, at der i Aar er blevet indkaldt kun ca. 7 000 Mand, og jeg formoder, at disse 7 000 Mand i væsentlig Grad er blev et taget af Gruppen „ubetinget tjenstdygtig“, det vil i dette Tilfælde sige af de 17 848 Mand. Man vil saaledes se, at kun 40 pCt. af dem, der er udkrævet som „ubetinget tjenstdygtige“, kommer ind i Tjenesten, medens ca. 60 pCt. bliver helt fri, hvad selvfølgelig er af stor Betydning for dem. Forholdet bliver endnu mere grelt, hvis man tillige tager i Betragtning, at der var 3 213, der fik Betegnelsen „betinget tjenstdygtig“; det viser sig nemlig saaledes, at vi her i Landet — og jeg siger, det er glædeligt, at vi er naaet hertil — kun indkalder en Trediepart af dem, der kunde gøre Tjeneste ved Hæren, medens to Trediepartee gaar fri, faar de saakaldte Frinumre.

Jeg har fremhævet dette Forhold her, fordi det tydeligt viser, hvor nødvendigt det er, at der bliver foretaget en Forandring i de uheldige Forhold, der nu er til Stede, saaledes at der, saa snart ske kan, efter at Sessionerne er afholdte, gives de unge Mænd Oplysning om, hvorvidt de skal ind i Tjenesten eller ej.

De første, der bør have denne Meddelelse, er selvfølgelig dem, der bliver udkrævet til Soldat. Det vil være nødvendigt alene af den Grund, at de kan faa deres Forhold ordnet, være klare til, naar Indkaldelserne kommer, at bryde op og i det hele taget indrette sig saaledes, at der ikke paaføres dem større økonomiske Tab end nødvendigt af, at de skal aftjene deres Værnepligt.

De, der derefter bør have Meddelelse, er de, der staar som de saakaldte Erstatningsnumre. Det sker ikke nu, men jeg vil meget henstille til den højtærede Indenrigsminister, under hvem dette Forhold sorterer, at disse Folk kan faa Oplysning om deres Stilling samtidig med, at de, der bliver indkaldt, faar Besked. Jeg havde i Sommer et Tilfælde, hvor en ung Mand henvendte sig til mig og bad mig om at undersøge hans Stilling. Han var udkrævet paa Sessionen i Sommeren 1919 til at gøre Tjeneste ved Livgarden, men endnu i Maj Maaned 1920 havde han ikke hørt et Ord om, hvorvidt han skulde ind i Tjenesten eller ikke. Jeg henvendte mig i Indenrigsministeriets Udskrivningskontor og fik der oplyst, at vedkommende unge Mand, stod som første Reserve til Livgarden i fjerde Udskrivningskreds, og man sagde i Udskrivningskontoret, at der var al mulig Udsigt til, at denne unge Mand vilde komme ind i Tjenesten. Han kom imidlertid ikke ind, og jeg finder, det er i allerhøjeste Grad uheldigt, at en Mand maa gaa et Aar, efter at Sessionen er afholdt, uden at turde tage Plads, idet han stadig maa regne med, at han kommer ind, fordi han ikke ved mindste Besked om sin Stilling.

Til sidst kommer jeg til den største Gruppe, som bestaar af dem, der ikke bliver indkaldt. Ogsaa for dem gælder det i høj Grad om at faa Besked. Det er, som Forholdet nu er, aldeles urimeligt, at der ikke gives dem nogen som helst Oplysning om deres Stilling ud over, at der ingen Indkaldelse kommer. Det er ganske urimeligt, at disse Folk, som der ingen Brug er for ved Hærafdelingen, og som paa Sessionen har faaet Betegnelsen enten „ubetinget tjenstdygtig“ eller „betinget tjenstdygtig“, skal holdes i Uvidenhed om deres Stilling. Naar en saadan ung Mand har været til Session og er blevet udkrævet til Soldat, gaar han med den Forvisning, at han temmelig sikkert kommer ind, og han kan derfor ikke tage Plads, ikke søge Stilling.

Jeg henstiller meget til den højtærede Indenrigsminister, der nu har overtaget Indenrigsministeriet og sikkert har mange Forhold at ændre og ordne, ogsaa at tage fat her og bryde, om jeg saa maa sige, med gammel Slendrian. Sessionerne afholdes i Foraaret eller Forsommermaa-